

Teza: kara łączna

W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady: w razie orzeczenia kary upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany.

Sygn. akt: WO-141/18

ORZECZENIE

z dnia 13 listopada 2018 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie SWSD Magdalena Szepczyńska, SWSD Anna Karaś (sprawozdawca)

Protokolant Aneta Stefańska przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Mariusza Łątkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2018 r. sprawy radcy prawnego J. G. (1)

obwinionego o popełnienie przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

na skutek odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie o sygn. akt: D 80/17

orzeka:

1.

zmienia orzeczenie w ten sposób, że wymierzoną w pkt II karę nagany i wymierzoną w pkt III karę upomnienia łączy i wymierza obwinionemu radcy prawnemu J. G. (1) za oba czyny karę łączną nagany,

2.

kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałtowanej kwocie 1.200 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

W dniu 11 lipca 2017 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wpłynęła skarga N. S. na radcę prawnego J. G. (1).

Skarga dotyczyła:

- niezłożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia czynności procesowej, co skutkowało obciążeniem skarżącej długami spadkowymi ojca skarżącej J. Z., pomimo iż złożyła skuteczne oświadczenie o odrzuceniu spadku;
- zapoznania się z treścią pisma będącego skargą na referendarza dopiero w dniu 26.01.2017 roku, po kilkukrotnych prośbach;
- nedoręczenia postanowieniem sądu z dnia 10.03.2017 roku o odrzuceniu skargi;

- odwodzenia skarżącej od kontaktu z wierzycielami i komornikiem.

Radca prawny pismem z dnia 13 lipca 2017 roku został wezwany przez Rzecznika OIRP Warszawie do złożenia wyjaśnień.

W złożonych wyjaśnieniach r.pr. J. G. (1) przyznał, że skarżąca zgłosiła się do niego, w związku z egzekucją wszczętą wobec niej na podstawie nakazu zapłaty opatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem referendarza sądowego. Zgodnie z twierdzeniami skarżącej nie wiedziała ona o wydaniu nakazu zapłaty, ponieważ został on doręczony pod adres gdzie była zameldowana, ale nie mieszkała. Wobec powyższego postanowił wnieść skargę na postanowienie referendarza sądowego o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, wystąpił do sądu o wydanie zaświadczenia o doręczeniu nakazu zapłaty na inny adres niż miejsce zamieszkania strony w celu zawieszenia egzekucji i poinformował komornika o podjętych czynnościach. Pełnomocnik - podniósł również że w opisanym przypadku nie było podstaw do składania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, ponieważ nakaz zapłaty nie został skutecznie doręczony, wobec czego termin do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczął biegu. Ponadto, radca prawny stwierdził, że nie pamięta aby skarżąca zwracała się do niego o przesłanie kopii skargi na postanowienie referendarza sądowego oraz stanowczo zaprzeczył jakoby odwołał ją od kontaktu z wierzycielem i komornikiem. Postanowieniem z dnia 15 września 2017 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego J. G. (2), a następnie w dniu 18 września 2017 roku postanowił postawić mu zarzut tego, że: - dopuścił się braku należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego w związku ze świadczoną przez radcę prawnego pomocą prawną z wyboru na rzecz Pani N. S. w sprawie przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16 przejawiającą się w niezłożeniu w Warszawie do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie między 28 grudnia 2016 a 30 grudnia 2016 roku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 25 kwietnia 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie z powództwa PGNiG Obrót Detaliczny Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przeciwko N. S. w sprawie II Ne 3111/16 wraz ze sprzeciwem od tego nakazu zapłaty, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.); - nienależycie wykonywał zawód radcy prawnego w ten sposób, że w okresie co najmniej od 30 grudnia 2016 roku do 26 kwietnia 2017 roku będąc pełnomocnikiem z wyboru Pani N. S. w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. .akt: II Ne 3111/16, nie informował Pani N. S. o przebiegu sprawy i jej wyniku, tj. o wniesionej w dniu 30 grudnia 2016 roku skardze na orzeczenie referendarza oraz o odebraniu nie wcześniej niż w dniu 10 marca 2017 roku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wraz z uzasadnieniem, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.); Następnie postanowieniem z dnia 16 października 2017 roku uzupełniono radcy prawnemu J. G. (1) zarzuty o to, że: - pomimo pobrania od Pani N. S. w Warszawie w dniu 28 grudnia 2016 roku w gotówce kwoty 300 (trzysta) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną w przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16, nie wydał pokwitowania oraz nie wystawił rachunku albo faktury VAT za pobraną kwotę, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6, oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 usta wy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.);

Kolejno w dniu 21 listopada 2017 roku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie skierowany został wniosek o ukaranie radcy prawnego J. G. (2) obwinionego o to, że - dopuścił się braku należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego w związku ze świadczoną przez radcę prawnego pomocą prawną z wyboru na rzecz Pani N. S. w sprawie przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16

przejawiającą się w niezłożeniu w Warszawie do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie między 28 grudnia 2016 a 30 grudnia 2016 roku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 25 kwietnia 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie z powództwa PGNiG Obrót Detaliczny Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przeciwko N. S. w sprawie II Ne 3111/16 wraz ze sprzeciwem od tego nakazu zapłaty, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. I Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.); - nienależycie wykonywał zawód radcy prawnego w ten sposób , że w okresie co najmniej od 30 grudnia 2016 roku do 26 kwietnia 2017 roku będąc pełnomocnikiem z wyboru Pani N. S. w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16, nie informował Pani N. S. o przebiegu sprawy i jej wyniku , tj. o wniesionej w dniu 30 grudnia 2016 roku skardze na orzeczenie referendarza oraz o odebraniu nie wcześniej niż w dniu 10 marca 2017 roku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wraz z uzasadnieniem , tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. oraz 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.); - pomimo pobrania od Pani N. S. w Warszawie w dniu 28 grudnia 2016 roku w gotówce

kwoty 300 (trzysta) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną w przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16, nie wydał pokwitowania oraz nie wystawił rachunku albo faktury VAT za pobraną kwotę, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6, oraz 12 ust. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.). Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie z dnia 12 lutego 2018 roku, po rozpoznaniu na rozprawie 12 lutego 2018 roku w Warszawie sprawy przeciwko radcy prawnemu obwinionemu o to, że: - dopuścił się braku należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego w związku ze świadczoną przez radcę prawnego pomocą prawną z wyboru na rzecz Pani N. S. w sprawie przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16 przejawiającą się w niezłożeniu w Warszawie do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie między 28 grudnia 2016 a 30 grudnia 2016 roku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 25 kwietnia 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie z powództwa PGNiG Obrót Detaliczny Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przeciwko N. S. w sprawie II Ne 3111/16 wraz ze sprzeciwem od tego nakazu zapłaty, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.) ; - nienależycie wykonywał zawód radcy prawnego w ten sposób, że w okresie co najmniej od 30 grudnia 2016 roku do 26 kwietnia 2017 roku będąc pełnomocnikiem z wyboru Pani N. S. w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16, nie informował Pani N. S. o przebiegu sprawy i jej wyniku , tj. o wniesionej w dniu 30 grudnia 2016 roku skardze na orzeczenie referendarza oraz o odebraniu nie wcześniej niż w dniu 10 marca 2017 roku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wraz z uzasadnieniem , tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6,8 oraz 12 ust. 1 oraz 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.); - pomimo pobrania od Pani N. S. w Warszawie w dniu 28 grudnia 2016 roku w gotówce kwoty 300 (trzysta) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną w przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. akt: II Ne 3111/16, nie wydał pokwitowania oraz nie wystawił rachunku albo faktury VAT za pobraną kwotę, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art.6, oraz 12 ust. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 roku w zw. z .art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych (tekst

jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz.233 z późn. zm.), orzeczono o: - uniewinnieniu radcy prawnego od stawianego mu w pkt. 1 wniosku o ukaranie czynu. Jednocześnie uznano radcę prawnego J. G. (1):

- winnym zarzucanego mu w pkt.2 wniosku o ukaranie czynu, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami etyki wyrażonymi w art.6,8 oraz 12 ust. oraz 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych wymierzono karę nagany; - winnym zarzucanego mu w pkt.3 wniosku o ukaranie czynu, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami etyki wyrażonymi w art.6 oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. I pkt 2 ustawy z dnia 6.07.1982 roku o radcach prawnych wymierzono karę upomnienia. Od powyższego orzeczenie odwołał Minister Sprawiedliwości, zaskarżając je na niekorzyść radcy prawnego J. G. (1) w zakresie rozstrzygnięcia o karze dyscyplinarnej. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez zaniechanie wymierzenia kary łącznej w przypadku jednoczesnego ukarania za przewinienie dyscyplinarne z punktu 2 i 3 skarżonego orzeczenia karami jednostkowymi nagany i upomnienia.

Sąd zważył co następuje.

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego są przepisy ustawy o radcach prawnych stosowane w związku z przepisami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

Jako profesjonalista i pełnomocnik procesowy radca prawny obdarzany jest przez klientów szacunkiem i zaufaniem. Opisane w skardze i potwierdzone w postępowaniu zachowanie radcy prawnego sprawia, że jest negatywnie postrzegany zarówno przez klienta jak i przez sąd, co kładzie się jednocześnie cieniem na reputację całego samorządu. Wobec powyższego tutaj Sąd podziela pogląd Sądu I instancji, przychylając się do ustaleń i rozważań Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie dotyczących nienależytego wykonywania przez obwinionego czynności zawodowych. Wymiar kary musi być adekwatny do charakteru przewinień a także mieć charakter wychowawczy i prewencyjny. Jednakże Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał, za uzasadnione zarzuty odwołania. Zgodnie z art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną.

Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady w razie orzeczenia kary upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany. Orzekając o kosztach postępowania Sąd wziął pod uwagę liczbę czasochłonność czynności procesowych a także stopień złożoności sprawy.